

(Kort bemærkning).

Hans Pinstrup: Lad mig gøre den højtærede landbrugsminister opmærksom på, at den udtalelse, der er vedtaget af De samvirkende danske Landboforeninger, er vedtaget enstemmigt af De samvirkende danske Landboforeningers bestyrelse; den højtærede landbrugsminister vil vide, hvad der ligger deri. Vi trænger ikke til gode råd om, hvordan vi skal optræde. Det skal vi nok selv finde ud af indenfor De samvirkende danske Landboforeningers bestyrelse.

Ministeren sagde, at han intet havde at føje til sin fremstilling. Det er meget beklageligt, fordi forhandlingerne er ført udfra den forudsætning, at der skulle skabes en samlet løsning, og det er denne forudsætning, der er bristet.

Landbrugsministeren (H. Hauch): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at der er jo skabt en løsning. Jeg er ikke selv personlig tilfreds med ordningen; jeg tror ikke, den klarer de uhyre vanskeligheder, som vort land i fremtiden kommer til at stå overfor. Men det, jeg har villet påtale, er, at De samvirkende danske Landboforeninger i spørgsmålet om en kornordning, selv om bestyrelsen er aldrig så enig, har skuddet over målet; det vil de komme til at erfare, når praktiske, stiltfærdige, forstandige landmænd bedømmer deres handlinger.

(Kort bemærkning).

Hans Pinstrup: Den højtærede landbrugsminister sagde, at der var skabt en ordning. Ja, men ikke en ordning på det grundlag, vi forhandlede på, som var det rette grundlag og fortsat er det, fordi faren for landbrugerhvervet netop er det stadigt stigende omkostningsniveau, der undergraver rentabiliteten og konkurrenceevnen. Det er kernepunktet i hele forholdet, og det er her, forudsætningerne er bristet. Det, der var det rigtige at sige om en kornordning i 1947, kan næppe være forkert under de forhold, som vi i øjeblikket lever under.

Ordføreren (Kr. Kristensen): Det ærede medlem hr. Niels Eriksen rejste spørgsmålet om tilbagelevering af klid til landmænd, der afleverer korn. Spørgsmålet har været fremme ikke alene i dag, men er rejst fra flere sider indenfor landbruget og i landbrugspressen og er fra forskellig side blevet rejst også overfor udvalget. Vi har i udvalget drøftet det med megen interesse og ville gerne imødekomme de ønsker, der er fremsat. Det kan naturligvis gennemføres også

rent administrativt, men det kræver et meget kompliceret apparat og må nødvendigvis føre til genindførelse af maksimalpriser på rugmel og hvedemel og på affaldsprodukter fra formalingen af de to kornarter, herunder naturligvis også kliddet. Det er jo ikke så store kvanta, det drejer sig om, antagelig ca. 50 000 t klid årlig, og de fremkommer endda ikke på een gang, men jævnt fordelt over hele året, efterhånden som formalingen sker. Derfor vil det være meget vanskeligt til enhver tid at sørge for dækning af de mærker, som nødvendigvis må blive et led i en sådan ordning, og det mærkesystem, man må indføre, vil medføre en besværlig administration. Hertil kommer, at vi har både indenlandsk klid og udenlandsk klid, og enten måtte man altså have to priser på disse to slags klid, en lav indenlandsk og en høj udenlandsk, eller også måtte man slå dem sammen i een pulje, men så blev det jo ikke nogen billig indenlandsk klid, der kom ud af det, og så tabes interessen derfor.

Det er alle de vanskeligheder, jeg her har nævnt, som vi i udvalget efter meget udførlige drøftelser er vejet tilbage for. Vi ville gerne imødekomme disse ønsker om tilbagelevering af klid, men da det ikke drejer sig om større mængder, end jeg har nævnt, har vi ment det rigtigt, hvor ondt det end har gjort os, at handle, som vi har gjort.

Carl Petersen: Jeg har noteret en del, der skulle danne grundlag for en replik til det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, men efter den udtalelse, som den højtærede landbrugsminister nu for et øjeblik siden kom med, vil jeg foretrække at lade være med at gå ind i diskussionen. Den højtærede ministers udtalelse var helt i overensstemmelse med mine synspunkter, og jeg synes, at den skal have lov at stå så klart og så skarpt, som den blev sagt.

Jeg har dog et par enkelte bemærkninger om detaljerne. Det ærede medlem sagde bl. a., at prisansættelserne ville skade den omlægning i dansk landbrug, som er i gang. Når mit parti gik med til de priser, der nu kommer til at stå i loven, var det med samme begrundelse. Ellers havde jeg ønsket, at priserne var blevet lavere, fordi det var min opfattelse, at for at dække de virkelige produktionsomkostninger var så høje priser ikke nødvendige; men jeg havde øje for det samme som det ærede medlem og mente, at man skulle være forsigtig med i den nuværende situation at sætte priserne for lavt, netop for ikke at skade den omlægning, der er så gavnlig for hele det danske samfund.